

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Oboer/19/2017
Identifikačné číslo spisu: 7609214375
Dátum vydania rozhodnutia: 30.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7609214375.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: INKASO Pohľadávok, spol. s r.o., so sídlom Hronského 2712, Vranov nad Topľou, IČO: 36 039 039, proti povinnému: A. Q., nar. XX. X. XXXX, bytom N., o vymoženie 82,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 2Er/710/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. decembra 2016, č. k. 12CoE/433/2016-26, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Povinný m á proti oprávnenému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) uznesením z 15. apríla 2016, č. k. 15Er/710/2009-15 zastavil exekúciu podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení rozhodnutia exekučný súd uviedol, že oprávnený si s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v spojení s § 243f ods. 4 Exekučného poriadku nesplnil svoju povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, keďže iba odkázal na konanie, v ktorom bol vydaný exekučný titul a nepredložil ani dôkazy na osvedčenie týchto skutočností.

2. O odvolaní oprávneného Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 30. decembra 2016, č. k. 12CoE/433/2016-26 rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Podľa odvolacieho súdu oprávnený nesplnil zákonnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 39 ods. 4 v spojení s § 243f ods. 4 Exekučného poriadku o doplnení návrhu na vykonanie exekúcie, keďže neopísal rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu oprávneného (resp. vlastného vzťahu jeho právneho predchodcu) s povinným a nepripojil dôkazy, ktorý by preukazovali spotrebiteľský, resp. nespotebiteľský vzťah medzi povinným a právnym predchodcom oprávneného. Odvolací súd skonštatoval, že sa nejedná ani o retroaktivitu, nakoľko ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku stanovilo oprávnenému do budúcnosti opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu oprávneného (resp. vlastného vzťahu jeho právneho predchodcu) s povinným.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 10. apríla 2017 dovolanie oprávnený z dôvodu, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.). Dovolateľ žiadal dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, resp. zmeniť tak, že sa pokračuje v exekúcii vedenej na súde prvej inštancie.

4. Dovolateľ uviedol, že odvolací súd vec nesprávne právne vyhodnotil, keď dospel k záveru, že oprávnený nesplnil zákonom stanovené podmienky na pokračovanie exekúcie. Podľa dovolateľa mal odvolací súd rozhodnutie exekučného súdu zmeniť a rozhodnúť o pokračovaní exekúcie. Otázkou právneho významu, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi riešená, podľa oprávneného je, či je možné zastaviť exekúciu aj v prípade, ak je exekúcia vedená na základe právoplatného exekučného titulu, ktorý bol súdom vydaný a aj nadobudol právoplatnosť v čase, kedy neplatila právna úprava ochrany spotrebiteľa a či je možné od oprávneného bez porušenia zákazu retroaktivity požadovať, aby splnil podmienky pre ďalšie pokračovanie exekúcie v opísaní rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a aby predložil exekučnému súdu dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú, ak oprávnený nadobudol vymáhanú pohľadávku v čase, kedy nemal povinnosť opisu rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a kedy nebola potreba pripojiť dôkazy na osvedčenie týchto skutočností.

5. K dovolaniu oprávneného sa písomne vyjadril podaním z 29. mája 2017, ktorý sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvádzanými oprávneným vo svojom dovolaní. Povinný sa k dovolaniu oprávneného, ani k vyjadreniu súdneho exekútora písomne nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), konajúci zamestnancom s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p. bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného treba odmietnuť.

7. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že posúdenie otázky prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu ako odvolacieho súdu. Procesný postoj účastníka konania (resp. strany sporu) zásadne nemôže bez ďalšieho implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. V opačnom prípade by súdy stratili možnosť posúdiť, či zákonné dôvody prípustnosti alebo neprípustnosti podaného dovolania boli vôbec naplnené (III. ÚS 226/2017).

8. Pokiaľ ide o prípustnosť dovolania podľa Civilného sporového poriadku v exekučných konaniach začatých do 31. marca 2017 (viď ustanovenie § 243h ods. 1 Exekučného poriadku), proti uzneseniu o zastavení exekúcie je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., ako aj podľa § 421 C. s. p. (viď napr. uznesenie najvyššieho súdu z 27. júna 2017, sp. zn. 3Oboer/5/2017). Na exekučné konania začaté do 31. marca 2017 sa nevzťahuje ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktoré vylučuje prípustnosť dovolania a dovolania generálneho prokurátora v exekučných konaniach, ktoré začali od 1. apríla 2017.

9. Zároveň však dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania v exekučných veciach podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je obmedzená ustanovením § 422 C. s. p. Ustanovenie § 422 C. s. p. predstavuje obmedzenie prípustnosti dovolania pre právne posúdenie výškou sumy, ktorá má byť predmetom odvolacieho prieskumu. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je dovolanie neprípustné v tzv. bagateľných veciach. Skutočnosť, či ide o bagateľnú vec, je limitovaná predmetom konkrétneho konania, teda tým, o čo strane (resp. účastníkovi exekučného konania) v tej - ktorej posudzovanej veci ide (k tomu viď aj uznesenia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 165/2017, III. ÚS 885/2016 a I. ÚS 218/2017). Ak sa jedná o bagateľnú vec, dovolací súd dovolanie odmietne bez toho, aby skúmal správnosť právnych záverov

odvolacieho súdu (resp. aj súdu prvej inštancie). K zhodnému záveru dospel najvyšší súd aj v obdobných veciach, v ktorých bol dovolateľom oprávnený - obchodná spoločnosť INKASO Pohľadávok, spol. s r.o. (viď uznesenia najvyššieho súdu zo 14. júla 2017, sp. zn. 3Oboer/8/2017 a z 26. júla 2017, sp. zn. 5Oboer/9/2017)

10. V rozhodovanej veci sa oprávnený domáhal vymoženia sumy 82,98 eur s príslušenstvom. Oprávnenému teda v exekučnom konaní ide o vymoženie sumy 82,98 eur, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu. Na vymáhané príslušenstvo sa pri posudzovaní prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 422 ods. 1 C. s. p. neprihliada.

11. Minimálna mzda ku dňu začatia exekučného konania (k 27. augustu 2009) predstavovala sumu 295,50 eur, ktorá prevyšuje sumu, vymoženia ktorej sa domáha oprávnený v predmetnom exekučnom konaní.

12. Dovolací súd konštatuje, že v posudzovanom prípade ide o bagateľnú vec, keďže nie je splnená podmienka uvedená v ustanovení § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p., v zmysle ktorej pre prípustnosť dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. musí výška dovolateľom žiadaného peňažného plnenia (t. j. vymáhanej sumy) prevyšovať desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu začatia exekučného konania.

13. Z tohto dôvodu dovolací súd uvádza, že dovolanie oprávneného podané podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. je podľa § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p. procesne neprípustné.

14. Keďže dovolanie oprávneného smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je procesne prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. bez toho, aby skúmal správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.